

przez urzędy skarbowe według swobodnego uznania, na czas nieograniczony, oznaczonej osobie fizycznej lub prawnej, na ściśle oznaczone miejsce, z prawem cofnięcia zezwolenia każdego czasu bez podania powodów, za dwumiesięcznym wypowiedzeniem.

4) Sprzedaż denaturatu na terenach pozostałych województw odbywa się w trybie zgłoszenia (rejestracji). Zgłoszenie powinno być wniesione do urzędu skarbowego nie później niż na 24 godziny przed rozpoczęciem sprzedaży. O likwidacji sprzedaży denaturatu sprzedawcy obowiązani są zawiadomić urząd skarbowy najpóźniej po upływie 3 dni od daty zlikwidowania sprzedaży”.

39) Wprowadza się nowy § 318a o brzmieniu następującem:

„Wyrobów P. M. S., przeznaczonych do sprzedaży tylko na określonych terenach, nie wolno sprzedawać, przewozić i przechowywać na innych terenach.”

40) W § 326 dodaje się nowy ustęp 3 o brzmieniu następującem:

„3. O ile zamierzona produkcja spirytusu poszczególnych gorzeli na cele niekonsumcyjne łącznie z produkcją spirytusu na kontyngent zakupu przekroczyłyby miała granice najwyższego kontyngentu odpędu, Minister Skarbu może w drodze wyjątku podwyższyć gorzelniom tym na daną kampanię kontyngent odpędu ponad określony najwyższy kontyngent.”

41) W § 327 dodaje się nowy ustęp 4 o brzmieniu następującem:

„4. Na prośby zainteresowanych gorzeli, wniesione w terminie do 29 maja 1935 r., Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych może gorzelniom, które przed 1 września 1933 r. były połączone z gospodarstwami rolnymi, przyznać charakter gorzeli rolniczych, choćby gospodarstwa te nie posiadały warunków, przewidzianych w przepisach § 96.”

42) Wprowadza się nowy § 329a o brzmieniu następującem:

„1. Zapasy wódki zbożowej, nieodpowiadającej przepisom §§ 158 i 165, powinny być zlikwidowane w okresie do dnia 31 grudnia 1937 r.; po tym terminie zabrania się sprzedaży tych artykułów tak przez fabryki wódek, jak i przez zakłady sprzedaży napojów alkoholowych.

2. Zapasy alkoholu metylowego (§ 304) niebarwionego, rozlanego do naczyń o pojemności do 10 litrów, znajdujące się tak w wytwórniach, rozlewniach, jak i w obrocie handlowym, mają być zlikwidowane do dnia 31 grudnia 1935 r. Po tym terminie zabrania się sprzedaży w naczyniach o wymienionej pojemności niebarwionego alkoholu metylowego.

3. O ile do dnia 31 grudnia 1935 r. zakłady przerobu spirytusu, posiadające przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, aparaty do oczyszczania i wzmacniania spirytusu powrotnego (§ 187), nie otrzymają zezwolenia na wykonywanie czynności oczyszczania i wzmacniania spirytusu po-

wrotnego, czynności te po tym terminie nie mogą być przez zakłady te wykonywane”.

43) W załączniku D do § 131 w punkcie N oznaczenie „1,5%” zastępuje się „0,7%”.

44) W załączniku F do § 178 wprowadza się zmiany następujące:

a) w ust. 3 po słowach: „3,0 l benzolu lub” dodaje się słowa: „3,0 l toluolu lub,”

b) w ust. 4 po słowach: „5,0 l benzolu lub” dodaje się słowa: „5,0 l toluolu lub” a po słowach: „3,0 l benzolu” dodaje się słowa: „lub toluolu” oraz skreśla się słowa: „0,035 l oleju zwierzęcego lub”

c) w ust. 8 zamiast: „4,0 l kolodjum 8%-ego” winno być: „5,0 l kolodjum 4%-owego oraz dodatkowo w miejscu przerobu i w obecności K. S. z pomocą 5,0 l eteru etylowego”

d) w ust. 10 punkt a) zamiast „a) 1,0 l” winno być: „a) 1,0 kg”, w punkcie c) zamiast: „c) 0,5 l” winno być: „c) 0,5 kg” oraz w tymże punkcie po słowach: „benzoesanu benzyłowego” dodaje się słowa: „względnie ftalanu dwuetyłowego względnie acetonu”.

45) W załączniku G do § 178 na końcu dodaje się słowa: „Toluol 400 cm”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu punktu 38 § 1, który uzyskuje moc obowiązującą w miesiąc po ogłoszeniu rozporządzenia niniejszego oraz przepisów punktów 13, 15 i 16 § 1, które uzyskują moc obowiązującą w rok po ogłoszeniu tego rozporządzenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

236.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 kwietnia 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o ustaleniu wysokości odszkodowania dla gorzelnii, które utraciły charakter rolniczy.

Na podstawie art. 69 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży, oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Gorzelnie rolnicze w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289), które ze względu na postanowienia, zawarte w przepisach art. 33 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) oraz

§ 96 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 235) utraciły, począwszy od kampanji 1933/34, t. j. od 1 września 1933 r., charakter gorzelni rolniczych, mają prawo do jednorazowego odszkodowania na zasadach, ustalonych w rozporządzeniu niniejszem.

2. Prawo do odszkodowania mają jedynie te gorzelnie, które do końca kampanji 1932/33 r. posiadały charakter gorzelni rolniczej i przydział prawa odpędu.

§ 2. 1. Odszkodowanie, o którym mowa w § 1, ustalone będzie w wysokości równej wartości wywaru, otrzymanego przy produkcji spirytusu na poczet zasadniczych kontyngentów zakupu, przydzielonych danej gorzelni w kampanjach 1930/31, 1931/32 i 1932/33 łącznie, przyczem wartość wywaru, otrzymanego przy produkcji 1 hl. 100% spirytusu, ustala się na 5,80 zł od każdego hektolitra 100% spirytusu.

2. Jeżeli gorzelnia nie miała przydzielonego kontyngentu zakupu spirytusu w jednej lub dwóch z podanych w ust. 1 kampanji, przyjmuje się dla każdej brakującej kampanji najniższy zasadniczy kontyngent zakupu spirytusu, przydzielony gorzelniom w danem województwie w danej kampanji.

§ 3. Orzeczenia, wynikające z wykonania rozporządzenia niniejszego, wydają władze skarbowe II instancji. Od wydanych przez władze te orzeczeń służy zainteresowanemu odwołanie do Ministerstwa Skarbu w terminie dni czternastu, licząc od dnia następującego po doręczeniu orzeczenia.

§ 4. 1. Odszkodowania nie będą przysługiwały tym gorzelniom, którym na podstawie przepisów § 327 ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 235), Minister Skarbu w terminie do dnia 30 czerwca 1935 r. przyzna charakter gorzelni rolniczych.

2. Gorzelnie, które były nieczynne w kampanji 1933/34 i 1934/35 z powodu pozbawienia ich charakteru rolniczego (§ 1) i którym Minister Skarbu na podstawie postanowień, wymienionych w ustępie poprzedzającym, przyzna ten charakter, otrzymają w kampanji 1935/36 dodatkowy kontyngent zakupu w wysokości równej sumie kontyngentów zakupu, które byłyby im przydzielone w dwóch poprzednich kampanjach, gdyby nie utraciły charakteru gorzelni rolniczych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

237.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 kwietnia 1935 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru.

Na podstawie art. 5, 6, 14, 17, 34, 35, 36, 39 i 58 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700) w brzmieniu ustawy z dnia 27 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 136) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 564) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 9 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 76) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 7 dodaje się następujące nowe zdanie: „Jeżeli wywożone wyroby zawierają oprócz cukru buraczanego także cukier skrobiowy, powyższą normę zawartości cukru w wyrobach należy przyjmować dla obu cukrów łącznie”.

2) W § 8:

a) skreśla się w ust. 1 wyrazy: „ani też cukru skrobiowego z wyjątkami przewidzianymi w § 9.”

b) dodaje się w ust. 3 po wyrazach: „może dotyczyć tylko” — wyraz „opodatkowanego”.

3) Paragraf 9 skreśla się.

4) Paragraf 11 otrzymuje następujące brzmienie:

„1) Przedsiębiorca, zamierzający korzystać ze zwrotu podatku od cukru, powinien pisemnie zgłosić wywóz zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska wyrobów cukrowych właściwemu rejonowi kontroli skarbowej. W zgłoszeniu należy podać: a) imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy, bądź firmę i siedzibę przedsiębiorstwa wysyłającego; b) datę i miejsce, skąd nastąpi wysłanie, oraz kraj, do którego wyroby mają być wysłane; c) urząd celny, przez który ma nastąpić wywóz zagranicę, albo — o ile chodzi o wywóz na obszar W. M. Gdańska — urząd celny, do którego ma być przekazana przesyłka; d) ilość i rodzaj opakowań, nazwę i wagę brutto wyrobów; e) ilość i rodzaj wewnętrznych opakowań w przesyłce; f) rodzaj i wagę netto poszczególnych rodzajów wyrobów; g) zawartość cukru buraczanego w poszczególnych rodzajach wyrobów w stosunku do ich wagi netto; h) zawartość cukru skrobiowego w poszczególnych rodzajach wyrobów w stosunku do ich wagi netto oraz i) ogólną ilość cukru (osobno buraczanego i skrobiowego), zawartego w wyrobach, od którego ma być zwrócony podatek.

2) Zamiast dokładnej ilości cukru, zawartego w poszczególnych rodzajach wyrobów, można wymienić w podaniu jej minimalną wysokość i odpowiednio do tego oznaczyć ogólną ilość cukru w wyrobach.